

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων στα προϊόντα φυτικής και ζωικής προέλευσης»

(COM(2003) 117 τελικό — 2003/0052 (COD))

(2003/C 234/10)

Στις 26 Μαρτίου 2003, και σύμφωνα με τα άρθρα 37, 95 και 152 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει την γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότησή του στις 27 Ιουνίου 2003 με βάση την εισηγητική έκθεση της κας Cassina.

Κατά την 401η σύνοδο ολομέλειας της 16ης και της 17ης Ιουλίου 2003 (συνεδρίαση της 16ης Ιουλίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 110 ψήφους υπέρ, 1 κατά και 5 αποχές, την παρούσα γνωμοδότηση.

1. Προοίμιο και στόχοι της πρότασης

1.1. Στόχος προτεραιότητας του εξεταζόμενου κανονισμού είναι η ελαχιστοποίηση των κινδύνων που συνεπάγεται για την υγεία και το περιβάλλον η χρήση των φυτοφαρμάκων και η συνέχιση της διαδικασίας εναρμόνισης σε κοινοτικό επίπεδο των ανώτατων ορίων υπολειμμάτων (MRL) για όλα τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα. Πράγματι, η ισχύουσα νομοθεσία έδωσε την δυνατότητα στα κράτη μέλη να καθορίσουν διαφοροποιημένα όρια στις μεμονωμένες εθνικές νομοθεσίες.

1.2. Στο ευρύτερο πλαίσιο που προβλέπεται από το έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, η εν λόγω πρόταση πρέπει να εξετασθεί υπό το φως της ανακοίνωσης που υπέβαλε η Επιτροπή προς το Συμβούλιο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με τίτλο Προς μια θεματική στρατηγική για την βιώσιμη χρήση των φυτοφαρμάκων⁽¹⁾, επί της οποίας η ΕΟΚΕ είχε σε γενικές γραμμές εκφραστεί θετικά στη σχετική γνωμοδότησή της στην οποία και παραπέμπει για μια πιο εμπεριστατωμένη ανάλυση του θέματος⁽²⁾.

1.3. Η εξεταζόμενη πρόταση έχει την μορφή ενιαίου κανονισμού σε αντικατάσταση των τεσσάρων οδηγιών που ρυθμίζουν σήμερα την εν λόγω προβληματική σε κοινοτικό επίπεδο⁽³⁾. Για την προετοιμασία της, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα προβλήματα που προέκυψαν από την πρόσληψη των προαναφερθεισών οδηγιών, συνέλεξε τις υποδείξεις για την εφαρμογή της που διατυπώθηκαν κατά τις εργασίες του πέμπτου κύκλου της απλούστερης νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά (SLIM) και ενσωμάτωσε επίσης τις σχετικές κατευθύνσεις που προέκυψαν στα πλαίσια του Συμβουλίου γεωργίας στις 20 Νοεμβρίου 2001 και περιβάλλοντος στις 12 Δεκεμβρίου 2001, μαζί με τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Μαΐου 2002.

1.4. Για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή θα έχει ως πρωταρχική αρμοδιότητα να διαχειρίζεται τους κινδύνους που προέρχονται από την χρήση των φυτοφαρμάκων, ενώ σημαντικός ρόλος θα αναληφθεί από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EAAT) η οποία, μέσω του δικτύου εμπειρογνομώνων στα μεμονωμένα κράτη μέλη, θα παρέχει τις απαραίτητες γνώσεις για την αξιολόγηση των κινδύνων και θα καταρτίζει ανεξάρτητες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις επί του θέματος, σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τη Λευκή Βίβλο για την ασφάλεια των τροφίμων⁽⁴⁾.

1.5. Κατά την μεταβατική περίοδο από την διαδικασία που ισχύει σήμερα στη διαδικασία που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό, τα δεδομένα που δεν έχουν ακόμη εναρμονισθεί, και τα οποία αναφέρονται είτε στις υπάρχουσες ουσίες είτε σε νέες ουσίες — των οποίων τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων είναι σήμερα καθορισμένα σε εθνικό επίπεδο — θα συστηματοποιηθούν από την EAAT, θα αξιολογηθούν με βάση κριτήρια ασφάλειας και θα θεωρηθούν ως προσωρινά LMR, προκειμένου εν συνεχεία να αξιολογηθούν μεμονωμένως βάσει της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Συνεπώς η οδηγία αυτή παραμένει η βασική αναφορά της κοινοτικής νομοθεσίας, έστω και αν πρόκειται στο άμεσο μέλλον να αναθεωρηθεί.

1.5.1. Η πρόταση οδηγίας η οποία, από την στιγμή που εγκριθεί οριστικώς, θα απαγορεύει στα κράτη μέλη να καθορίζουν αφ' εαυτών τις LMR, συμπίπτει με την προθεσμία κατά την οποία θα επιβληθεί η απόσυρση από την εμπορία μιας σειράς 400 και περισσότερων φυτοπροστατευτικών προϊόντων, η χρήση των οποίων θα απαγορευθεί οριστικώς εντός του 2004 κατ' εφαρμογήν της ισχύουσας νομοθεσίας.

1.5.2. Η πρόταση παρέχει τη δυνατότητα χρησιμοποίησης στοιχείων παρακολούθησης για τον προσδιορισμό των LMR στις ειδικές περιπτώσεις που δεν έχει εγκριθεί η χρήση ουσιών που παραμένουν στο περιβάλλον και μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα, υπολειμμάτων ή ουσιών που χρησιμοποιούνται σε προϊόντα δευτερευούσης σημασίας, όπως είναι τα μπαχαρικά.

⁽¹⁾ COM(2002) 349 τελικό της 1.7.2002.

⁽²⁾ EE C 85 της 28.4.2003.

⁽³⁾ Οδηγίες: 76/895/ΕΟΚ· 86/362/ΕΟΚ· 86/363/ΕΟΚ· 90/642/ΕΟΚ.

⁽⁴⁾ COM(1999) 719 τελικό· EE C 204 της 18.7.2000.

1.5.3. Πρέπει, επίσης να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της πρότασης της Επιτροπής Κανονισμού του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τους επίσημους ελέγχους των τροφίμων και των ζωοτροφών.

1.6. Για να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή προστασία των καταναλωτών, η βασική αρχή επί της οποίας στηρίζεται ο κανονισμός στο σύνολό του είναι ο καθορισμός προκαθορισμένου ορίου, βάσει τη οποίου δεν θα επιτρέπονται υπολείμματα άνω του 0,01 mg/Kg, εκτός και αν το ανώτατο αυτό όριο ενδέχεται να αποτελέσει κίνδυνο για τον καταναλωτή. Στην περίπτωση αυτή, θα καθοριστούν όρια κατώτερα των LMR.

1.7. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, μετά από μια μεταβατική περίοδο, η εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό θα αποτελέσει σημαντικό βήμα για την ενοποίηση και την απλούστευση της νομοθεσίας που ισχύει σήμερα, και θα απαλειφθούν τόσο τα προβλήματα των μη δασματολογικών φραγμών που εμφανίστηκαν κατά τις εσωτερικές συναλλαγές στην ενιαία αγορά ή με τρίτες χώρες, και θα αποτελέσει απτή συμβολή στην προστασία της ανθρώπινης υγείας, των ζώων και του περιβάλλοντος.

2. Γενικές παρατηρήσεις

2.1. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η πρόταση ενιαίου κανονισμού, σε αντικατάσταση των τεσσάρων οδηγιών που ισχύουν σήμερα, αποτελεί σημαντική συμβολή για την εφαρμογή της στρατηγικής που επιδιώκει «την βιώσιμη χρήση των φυτοφαρμάκων», εφόσον, με τον κανονισμό αυτό, συνδυάζεται επιτυχώς η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τους κινδύνους με την απαραίτητη προστασία των καλλιεργειών. Θεωρεί επίσης ότι ο κανονισμός αυτός θα εξυγιάνει μια κατάσταση που ευνοεί τη στρέβλωση του ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά.

2.2. Με βάση την προβληματική αυτή η ΕΟΚΕ τάσσεται ακόμη μια φορά υπέρ της βιώσιμης χρήσης των φυτοφαρμάκων, και ζητά να μειωθεί η χρήση και/ή ο κίνδυνος των χημικών ουσιών στη γεωργία έτσι ώστε να γίνονται περισσότερο σεβαστές οι φυσικές διεργασίες που ρυθμίζουν την γεωργική παραγωγή και συνεπώς υποστηρίζει την κοινοτική στρατηγική. Ο προτεινόμενος κοινοτικός κανονισμός αποτελεί απαραίτητο βήμα προς την εναρμόνιση και την προστασία της υγείας. Εντάσσεται με συνεκτικό τρόπο στο πλαίσιο της ανακοίνωσης «θεματική στρατηγική για την βιώσιμη χρήση των φυτοφαρμάκων»⁽¹⁾. Η ΕΟΚΕ σημειώνει με ικανοποίηση ότι πολλές από τις παρατηρήσεις που διατυπώνονται στη σχετική γνωμοδότησή της βρίσκουν απήχηση στο εξεταζόμενο έγγραφο.

2.3. Η ΕΟΚΕ θεωρεί εύστοχη και αποτελεσματική την επιλογή της νομικής βάσης (άρθρο 37, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, άρθρο 95, παράγραφος 1 και άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β), που καλύπτει το σύνολο των θεμάτων που αλληλοσυνδέονται στην πρόταση. Συγκεκριμένα, εγκρίνει τον υποχρεωτικό χαρακτήρα με άμεση εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη από 1ης Ιανουαρίου 2005 για τα νωπά προϊόντα και από 1ης Ιουλίου 2005 για τα αποθηκευμένα προϊόντα.

2.4. Με την διατύπωση αυτών των πρώτων κρίσεων γενικού χαρακτήρα, η ΕΟΚΕ αναγνωρίζει, όπως και κατά το παρελθόν, ότι η συνετή χρήση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων είναι ακόμη δυνατή σε μεγάλο βαθμό για ευρύ φάσμα εφαρμογών που κατά κύριο λόγο αφορούν τον γεωργικό κόσμο, με βάση την προστασία των φυτών και των φυτικών προϊόντων — με συνακόλουθα σημαντικά οικονομικά πλεονεκτήματα, θεωρεί όμως ότι πρέπει να τεθεί και πάλι με σαφήνεια και συνεκτικότητα ο στόχος της συνέχισης της διαδικασίας υποκατάστασης για πιο ασφαλείς εναλλακτικές ουσίες και ή μεθόδους⁽²⁾ στα πλαίσια των επιστημονικών και τεχνολογικών προόδων.

2.5. Προς την κατεύθυνση αυτή και λαμβανομένης υπόψη της στρατηγικής σημασίας του εξεταζόμενου θέματος, η ΕΟΚΕ τονίζει την σημασία που έχει, με βάση τα όσα προβλέπονται στο VI πρόγραμμα πλαίσιο έρευνας και ανάπτυξης, η διάθεση οικονομικών πόρων και επιστημονικών ικανοτήτων για την υποστήριξη κοινοτικών ερευνητικών προγραμμάτων προκειμένου να εντοπισθούν και ακολούθως να χρησιμοποιηθούν εναλλακτικές ουσίες και παραγωγικές μέθοδοι, ικανές να διατηρούν υψηλά επίπεδα προστασίας των καλλιεργειών, με αισθητά πλεονεκτήματα όσον αφορά το περιβάλλον και την υγεία γενικότερα.

2.6. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι μια προσεκτική και πιο υπεύθυνη διαχείριση της χρήσης των χημικών προϊόντων στην Κοινότητα θα αποτελέσει σημαντικό σημείο αναφοράς για τις προς ένταξη χώρες, προπάντων όμως για τις αναπτυσσόμενες χώρες, οι προσπάθειες των οποίων στον τομέα της παραγωγής βασικών γεωργικών προϊόντων, θα μπορούν να βασισθούν, στη μεγαλύτερη δυνατή υπεράσπιση του περιβάλλοντος με υψηλό επίπεδο της ανθρώπινης και ζωικής υγείας.

3. Ειδικές παρατηρήσεις

3.1. Η ΕΟΚΕ επικροτεί την πρόταση η οποία καθορίζει σε 0,01 mg/Kg το ανώτατο επίπεδο υπολειμμάτων και σημειώνει ότι αυτά τα LMR έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί στη νομοθεσία που καλύπτει τις παιδικές τροφές που εξ ορισμού πρέπει να εξασφαλίζουν απόλυτη σχεδόν εγγύηση, σύμφωνα με την αξιολόγηση της επιστημονικής επιτροπής τροφίμων.

3.1.1. Ακόμη και αν οι μέθοδοι ανάλυσης δεν επιτυγχάνουν επί του παρόντος να εξασφαλίσουν την επιθυμητή «μηδενική τιμή» κινδύνου, για ορισμένες εν δυνάμει επικίνδυνες ουσίες χρειάζεται τουλάχιστον να προσδιοριστεί μια σαφής τάση προς την σταδιακή πτώση των ανώτατων επιπέδων, με την αδιάκοπη προσαρμογή των αναλυτικών μεθόδων — όπως εν μέρει συμβαίνει ήδη — βάσει των τεχνολογικών και επιστημονικών προόδων, με τη συνεκτική εφαρμογή της αρχής της προληψέως.

⁽¹⁾ COM(2002) 349 τελικό της 1.7.2002.

⁽²⁾ Βλέπε την γνωμοδότηση NAT/156, EE C 85 της 28.4.2003, σημείο 5.8.

3.2. Για να εξασφαλισθεί μια ευρεία και αντιπροσωπευτική επιστημονική βάση, η ΕΟΚΕ εύχεται να τεθεί σύντομα σε λειτουργία η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ), δεδομένου ότι στην υπηρεσία αυτή ανατίθενται αρμοδιότητες για την υποστήριξη και τον επιστημονικό συντονισμό. Ειδικότερα, η ΕΟΚΕ εύχεται, έστω και αν ακόμη δεν λειτουργεί πλήρως, να τεθεί μεταξύ των πρώτων προτεραιοτήτων της ΕΑΑΤ η επίλυση του προβλήματος των φυτοφαρμάκων.

3.3. Η ΕΟΚΕ επικροτεί το γεγονός ότι η εφαρμογή του κανονισμού προβλέπει την διατήρηση μιας σειράς δοκιμασμένων ήδη διαδικασιών, όπως της ΕΟΚΕ και θεωρεί ότι οι εν λόγω μηχανισμοί εφαρμογής, έστω και αν είναι εν μέρει δαπανηροί για ορισμένους φορείς, εξασφαλίζουν ωστόσο, στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού, μια σημαντική απλούστευση της ισχύουσας νομοθεσίας που ευνοεί την απρόσκοπτη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

3.4. Η ΕΟΚΕ διερωτάται σχετικά με τους κινδύνους που ενδέχεται να απορρυσουν από την ανάθεση της εποπτείας στα κράτη μέλη, στην περίπτωση κατά την οποία τα κριτήρια εφαρμογής της εν λόγω εποπτείας διαφέρουν σημαντικά από χώρα σε χώρα. Γι' αυτό και ζητεί από την Επιτροπή να παράσχει σχετικές ενδείξεις για την απόληψη του κινδύνου αυτού. Συγκεκριμένα, κατά την περίοδο που ακολουθεί αμέσως μετά τον αποκλεισμό των προϊόντων που ορίζονται στην οδηγία 91/414/ΕΟΚ, έχει σημασία να προβλεφθούν δοκιμές προκειμένου να αποφευχθεί η ενδεχόμενη παρουσία ουσιών που έχουν αποκλεισθεί.

3.4.1. Τα κράτη μέλη επίσης πρέπει να υποχρεωθούν να παρέχουν οδηγίες για τη βιώσιμη διάθεση των αποθεμάτων σε πεπαιτωμένα προϊόντα.

3.4.2. Κατά την μεταβατική περίοδο από το ένα καθεστώς στο άλλο (τελευταίο εξάμηνο του 2003 και όλο το έτος 2004), η ΕΟΚΕ ζητεί να προβλεφθούν κατάλληλα μέσα ενημέρωσης και επαγγελματικής κατάρτισης που θα επιτρέπουν στους φορείς κάθε επιπέδου να ανταποκριθούν δεόντως στις αλλαγές του πλαισίου που προβλέπεται από τη νέα νομοθεσία.

3.4.3. Έχει επίσης σημασία τα εθνικά εργαστήρια να ευθυγραμμιστούν όσον αφορά τις μεθόδους και τα κριτήρια καταγραφής εντός ενός πλαισίου κοινής αναφοράς.

3.5. Στο ίδιο πλαίσιο, χρειάζεται να επιδειχθεί απαραμειωτή προσοχή στις συνθήκες ασφάλειας των χρηστών που εκτιθενται περισσότερο στον κίνδυνο αυτό, στην κατάρτισή τους, στη σαφήνεια και στο ευκατανόητο των ενδείξεων επί των προϊόντων και στον καθορισμό των σχετικών ευθυνών. Τα θέματα αυτά προσδιορίζονται εν μέρει στην οδηγία 91/414/ΕΟΚ, αλλά η ΕΟΚΕ τονίζει ότι είναι επιτακτική ανάγκη να κατοχυρωθούν και να προσαρμοσθούν καταλλήλως οι προδιαγραφές αυτές για να διασκεδασθούν οι ανησυχίες που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

3.6. Αλλά και στην περίπτωση ακόμη που εφαρμόζονται δεόντως οι υποδείξεις των δύο προηγούμενων σημείων, είναι απαραίτητο επίσης η θέσπιση ενός σαφούς και διαφανούς καθεστώτος κυρώσεων με ενιαία εφαρμογή για όλα τα κράτη μέλη, κατά τρόπο ώστε οι κυρώσεις να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποθαρρυντικές για να μην παρέχονται άλλες δυνατότητες νέων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

3.7. Για να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό η μετάβαση από τον προσωρινό καθορισμό των LMR στον οριστικό καθορισμό τους, η ΕΟΚΕ θεωρεί απαραίτητο να διασφαλισθεί η συγχρονικότητα και η πλήρης συνοχή μεταξύ της έγκρισης του εξεταζόμενου κανονισμού και της αναθεώρησης της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Η ΕΟΚΕ θα παρακολουθήσει με προσοχή την πρόταση αναθεώρησης που πρέπει να υποβληθεί κατά το δεύτερο εξάμηνο του τρέχοντος έτους και για την οποία θα πρέπει να κληθεί να γνωμοδοτήσει.

3.8. Τα αγροτικά προϊόντα διατροφής των τρίτων χωρών που εισάγονται στην Κοινότητα, πρέπει να τηρούν τις ίδιες απαιτήσεις υγιεινής, ποιότητας και ασφάλειας της διατροφής με αυτές που απαιτούνται από τους κοινοτικούς παραγωγούς. Για τον λόγο αυτό, η ΕΟΚΕ διερωτάται αν το άρθρο 29 (άδεια εισαγωγών από τρίτες χώρες) θεσπίζει διαφορετικά LMR σε σχέση με τα κοινοτικά προϊόντα, ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι υπάρχουν διαφορετικές ορθές πρακτικές στον τομέα της γεωργίας. Μπορεί να γίνει δεκτός μόνον ο προσδιορισμός ανώτατων ορίων υπολειμμάτων (LMR) για τα εισαγόμενα προϊόντα που δεν παράγονται στην ΕΕ.

3.9. Σε ό,τι αφορά τα νέα κράτη μέλη, έχουν την υποχρέωση να σεβαστούν το κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα αυτό. Δεδομένου όμως ότι οι μέθοδοι και τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται από τα κράτη αυτά στον τομέα της γεωργίας, διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό από τις μεθόδους και τα προϊόντα που εφαρμόζονται στο έδαφος της ΕΕ, η ΕΟΚΕ προτείνει να παρασχεθεί στα εν λόγω κράτη ειδική υποστήριξη (παροχή συμβουλών και τεχνογνωσία) για να καταστεί δυνατή η ευθυγράμμιση τους με τον παρόντα κανονισμό και την θεματική στρατηγική για μια βιώσιμη χρήση των φυτοφαρμάκων εντός των προθεσμιών που προβλέπονται από τους κανόνες. Συγκεκριμένα, η ΕΟΚΕ επισημαίνει ότι υφίστανται στις χώρες της Κεντρικής Ανατολικής Ευρώπης τεράστιες ποσότητες πεπαιτωμένων φυτοφαρμάκων ή που δεν θα χρησιμοποιηθούν: είναι απαραίτητο να βοηθηθούν τα νέα κράτη μέλη για να προβούν στη βιώσιμη εξάλειψη παρόμοιων προϊόντων.

3.10. Όπως λέχθηκε προηγουμένως, η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η πρόταση κανονισμού μπορεί να αποκτήσει μεγάλη σημασία για τις τρίτες χώρες, και ειδικότερα για τις αναπτυσσόμενες χώρες, πιστεύει δε ότι είναι παραδειγματική η πρωτοβουλία για τα φυτοφάρμακα που εφαρμόστηκε στο πλαίσιο της συνεργασίας με τις χώρες ΑΚΕ⁽¹⁾. Είναι απαραίτητο να συνεχισθεί η ανάληψη παρόμοιων πρωτοβουλιών — καταλλήλως στοχοθετημένων — και με άλλους εταίρους, π.χ. στο πλαίσιο του προγράμματος Euromed και της συνεργασίας με τις χώρες Mercosur.

(1) «Πρόγραμμα πρωτοβουλίας για τα φυτοφάρμακα» για περισσότερες πληροφορίες βλέπε: www.coleacp.org.

3.11. Όταν θα καθορισθούν νέα εναρμονισμένα όρια, η Επιτροπή πρέπει να επιδιώξει την τήρηση των LMR του Κώδικα, σύμφωνα με τους κανόνες του ΠΟΕ που θεσπίστηκαν στα τέλη της δεκαετίας 1990. Πολλοί από τους κανόνες αυτούς δεν είναι αποδεκτοί από την Κοινότητα και θα πρέπει να εξεταστούν κατά

περίπτωση. Η ΕΟΚΕ επιθυμεί να τονίσει ότι η τήρηση των διεθνών κανόνων δεν πρέπει να οδηγήσει σε άμβλυση των κοινοτικών απαιτήσεων και ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επιδιώξει τη διατήρηση του ίδιου υψηλού επιπέδου υγειονομικής προστασίας, που υπήρχε έως σήμερα.

Βρυξέλλες, 16 Ιουλίου 2003.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής

Roger BRIESCH

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Υγειονομική περιθαλψη»

(2003/C 234/11)

Στις 21 Ιανουαρίου 2003 και σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 2, του Εσωτερικού Κανονισμού, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή απεφάσισε να καταρτίσει γνωμοδότηση σχετικά με το ανωτέρω θέμα.

Το τμήμα «Απασχόληση, κοινωνικές υποθέσεις και δικαιώματα του πολίτη», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 30 Ιουνίου 2003 με βάση εισηγητική έκθεση του κ. Bedossa).

Κατά την 401η σύνοδο ολομέλειας της 16ης και 17ης Ιουλίου 2003 (συνεδρίαση της 16ης Ιουλίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 61 ψήφους υπέρ, 5 κατά, και 6 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

1.1. Η ανακοίνωση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Δεκεμβρίου 2001⁽¹⁾, ύστερα από την πρωτοβουλία που εγκρίθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας το Μάρτιο του 2000, και η προκαταρκτική έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του 2002 θέτουν σαφώς ένα από τα πιο δύσκολα θέματα, μετά το ζήτημα των συντάξεων, για την οικοδόμηση μιας κοινωνικής Ευρώπης σύμφωνης με τις αξίες της όπως αυτές περιγράφονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

1.1.1. Η υγεία ορίζεται συχνά ως υπέρτατο αγαθό στις κοινωνίες μας. Η διαπίστωση αυτή ισχύει τόσο στο επίπεδο κάθε πολίτη και της οικογένειάς του όσο και στο επίπεδο κάθε κράτους.

— Είναι σαφές ότι η έννοια αυτή έχει βιωθεί με διαφορετικό τρόπο από τον κάθε πολίτη, και ότι οι απαντήσεις των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης συχνά διαφέρουν τόσο ως προς την

οργάνωση της περιθαλψης όσο και στα επίπεδα ανάληψης των δαπανών.

— Υφίστανται ορισμένες προκλήσεις που θα πρέπει να απαντηθούν και οι οποίες επιβάλλονται στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιβάλλουν, επίσης, καλή κατανόηση προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή κοινές και προσαρμοσμένες απαντήσεις, που θα σέβονται τις σημερινές διαφορές.

— Ο ορισμός της «Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας» επιβάλλει να θεωρείται η υγεία ως ένα σύνολο που αντιπροσωπεύεται ταυτόχρονα από την «σωματική διανοητική και κοινωνική υγεία» κάθε ατόμου.

— Η υγεία δεν περιορίζεται στην περιθαλψη που συνδέεται με παθολογίες αλλά θα πρέπει να λαμβάνει γενικότερα υπόψη τις προσπάθειες που καταβάλλονται στα θέματα της πρόληψης και της προώθησης των ατομικών και συλλογικών δεξιοτήτων και του κάθε είδους περιβάλλοντος.

— Η υγεία, ακριβώς επειδή αποτελεί υπέρτατο αγαθό, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται αποκλειστικά από τη σκοπιά των κοινωνικών δαπανών και των λανθάνουσών οικονομικών δυσκολιών.

(1) COM(2001) 723 τελικό, «Το μέλλον της υγειονομικής περιθαλψης και της περιθαλψης των ηλικιωμένων ατόμων: η ασφάλιση της πρόσβασης της ποιότητας και της δημοσιονομικής βιωσιμότητας».